

1. Συστή
... Συμβούλου

ΕΤΣΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν τοῖς τμήμασι θύρας καὶ Σφακίων Φρ. 5
Εν τοῖς τμήμασι Χαν., Ηρακλείου, Λασιθίου " 7
Εν τῷ ἑξωτερικῷ ἔργῳ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ « Χ. Α. ΚΑΛΟΕΙΔΑΣ »

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΙΑΔΟΣ

Τιμὴ καταχωρίσεων κατ' ἀποκοπήν.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου γρσ. 1.

Χανί, τῆς 1 Φεβρουαρίου 1888

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΧΣΗ ΚΡΗΤΗΣ

Πρωτ. 1
Διπ. 9

Πρὸς

Τὸν Χ. Α. Καλοεῖδαν,

Υπευθύνῃ τῆς ἐφημερίδος «ΙΔΗ».

Εἰς Ῥέθυμνον

Κύριε

Τὸ Αἰτοκ. Υπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοινώσατο εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν ὅτι ἐχορηγήσῃ ὑμῖν ἡ ἀδεία πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος πρὸς τὴν ἑφημερίδα «ΙΔΗ» συντάσσουσα τὴν ἐφημερίδα ἡμετέραν.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης
Κ. ΑΝΘΩΠΙΔΑΣ

Εν Ρεθύμνι 3 Φεβρουαρίου 1888

ΔΙΚΕΙΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Πρωτ. 98
Διπ. 97

Πρὸς

Τὸν Χ. Α. Καλοεῖδαν,

Υπευθύνῃ τῆς ἐφημερίδος «ΙΔΗ».

Εἰς Ῥέθυμνον

Καθὼς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως φέρεται εἰς ὑμῖν ὅτι ἰσχύει κατὰ πᾶσαν ἐκδόσιν φύλλου τῆς ἀφημερίδος ἡμετέρας νὰ διελκίσῃτε ἡμῖν ἐγκλίτως καὶ ἀνελλιπῶς ὅσο ἀνταξιοῦται, ἵνα τὸ μὲν ἐν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἑφημερίδα ἐπὶ τοῦ τύπου Διεύθυνσιν, τὸ δὲ ἑπομένῃ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Διοικήσεως.

Ὁ Διοικητὴς Ρεθύμνης
Βεχτζέτ

Σ. Ἐκ τῆς Νόμου δὲν ὑποχρεούμεθα νὰ συμμορφώσῃμεν πρὸς τὴν ἀνωτέρω διαταγήν, ἀλλ' ἀπλῶς χάριν ἀποφυγῆς μισοῦμεν αὐτήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Διευθυντὴς
Χ. Α. Καλοεῖδαν

ΙΔΗ

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι τὸ πραγματεῦσθαι δημοσίᾳ περὶ τῶν κοινῶν, ἀπαιτεῖ πῆλλας καὶ ποικίλας γνώσεις καὶ κάλαμον ὀξεγράφων, εἶνε ὑπέρτερον τῶν ἡμετέρων δυνάμεων. Δὲν ἠγνοοῦμεν ὅτι τὸ πτάδιον τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἀγῶνος εἶνε πολὺμυθον καὶ ἐκτεθειμένον, ἐν Κρήτῃ μάλιστα, εἰς κινδύνους καὶ πικρίας. Οὐχ ἤττον ἐπὶ τῇ ὑποστήριξιν τοῦ Κρητικοῦ δημοσίου καὶ παντὸς περὶ Κρήτης ἐνδιαφερομένου ἐλπίζοντες, καὶ ἀναλογιζόμενοι ὅτι προσφέρομεν εἰς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίαν, ἔστω καὶ μικράν, θαρραλέως ἐπιλαμβάνομεθα τοῦ ὕψιου τῆς δημοσιογραφίας ἔργου μόνον ἐφόδιον ἔχοντες τὴν τε μικρὰν πείραν, ἣν ἐκτητάμεθα ἐπὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, ὡς ἐκ τῆς περὶ ἔτη ἀναμνήσεως ἡμῶν εἰς τὰ πολιτικά του ἔργου καὶ εἰς τὴν προηγουμένην πολιτικὴν ἀναμνήσεωσιν ἡμῶν, ὡς ἀναμνησόμεθα νὰ πιστεύωμεν, εἶνε τοιαύτη ὥστε νὰ παρέχῃ τὸ κοινὸν τὴν ἐγγύτησιν ὅτι καὶ ὡς δημοσιογράφοι θὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον μετ' εὐλικρινείας, εὐταθείας καὶ θάρρους.

Ὁ τῆς ἡμῶν δυνάμεις, θὰ προαπτιζόμεθα τὰς ἐλευθερίας τοῦ τόπου, θὰ ἐλέγχωμεν καὶ ἐπικρίνωμεν τὰς παρανομίας, θὰ ἐπιδιώκωμεν τὰς ἀναγκάσας εἰς τὸν τόπον βελτιώσεις καὶ θὰ ἐπιζητῶμεν τὸν ἄκρον σεβασμὸν πρὸς τοὺς Νόμους παρὰ τῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων.

Ὡς τίτλον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἐξελεξίμεθα τὸ ὄνομα τοῦ πεφημιζμένου τῆς Κρήτης ὄρους «ΙΔΗ» ὡς συγκεντροῦν τὰς ἐνδοξίας ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ ἀναμνήσεσιν.

Εἰς τὸ ἱερὸν τῆς «ΙΔΗΣ» προσκυνητήριον ἀνερχόμενοι οἱ πρόγονοι ἡμῶν πλήρεις θρησκευτικῆς εὐλαθείας ἀπέδιδον τὸν φόρον τῆς λατρείας εἰς τὸν πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε, Δία, τὸν ἐκεῖ γεννηθέντα καὶ τραφέντα. Τὸ ὄρος «ΙΔΗ» εἶνε ἱερὸν ὅσον τὸ «Σινᾶ» διότι ἐν αὐτῷ ὁ Ἰεχωῦβᾶ τῶν ἐλλήνων, Ζεὺς, ἐνεχείρισε τὰς πλάκας τῆς διαθήκης εἰς τὸν Μωϋσεᾶ τῶν Κρητῶν, Μίνωα. Τὸ ὄρος «ΙΔΗ» εἶνε ἐνδοξότερον τοῦ «Σινᾶ» διότι ἐκεῖθεν ἠκούσθησαν καὶ ἀντήχησαν τὸ πρῶτον καὶ διεδόθησαν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης αἱ ὑψίσται κοινωνικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ ἀλήθειαι, αἵτινες τὸ κατ' ἀρχὰς ἐδίδαξαν εἰς τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἐπὶ ἐτέροις λαοῦς τί ἐστὶν εὐνομία, δικαιοσύνη καὶ εὐσέβεια. Τὸ ὄρος τοῦτο εἶνε τὸ μόνον σωζόμενον ἀλώθητον ὑλικὸν μνημεῖον, ὅπερ ὑπενθυμίζει τοῖς Κρησὶ τὴν ἐνδοξὸν καταγωγὴν των, καταγωγὴν, ἣτις καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας ἀνεξωπύρου τὸ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημα

ἀπατῶν τῶν γενεῶν τῶν προπατόρων ἡμῶν καὶ παρώτρυνεν αὐτοὺς πρὸς μεγάλας καὶ ἐνδόξους πράξεις, καὶ ἡ ὁποία ἐπιβάλλει καὶ τῇ παρούσῃ γενεᾷ ὁμοία ἔργα τῶν προπατόρων καὶ πατέρων ἡμῶν πρὸς ἐπάνοδον τῶν ἀρχαίων ἡμερῶν τῆς ἐκκείσας τῆς Πατρίδος.

Ο ΤΥΠΟΣ

Ἄν ἐπρόκειτο ἡ ἐφημερίδα ἡμῶν νὰ κυκλοφορήτῃ ἐν γῶρα Ἑνωπαικῇ ἐν τῇ ὁποίᾳ πᾶσα σπουδαία κυβερνητικὴ ἐνέργεια καὶ πᾶν ἐν γένει διοικητικὸν μέτρον ἔχει ἐν τῇ θελήσει τοῦ λαοῦ τὴν πρώτην αὐτῆς πηγὴν, βεβαίως οὐδεμίαν θὰ ἠθρονομεθα ἀνάγκην ὅπως δηλώσωμεν τὰς ἰδέας ἡμῶν περὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς μεγάλης ἐκείνης δυνάμεως τῶν νεωτέρων κοινοτήτων, ἡ ὁποία καλεῖται τύπος. Ἐν ταῖς Ἑνωπαικαῖς πολιτείαις ὁ τύπος ἔλαβεν ἡδὴ τὰ πολλὰ τῶν ἀμειψύων αὐτῶν θέσιν, ἀνεγνωρίσθησαν τὰ δικαιώματά του, ἀκούσται ἡ γνώμη του καὶ ἀκολουθεῖται αἱ συμβουλαι του. Ἐν ταῖς Ἑνωπαικαῖς πολιτείαις μετὰ πολλὰς ἀμφιταλαντεύσεις καὶ πολλοὺς δισταγμοὺς ἀνεγνωρίσθη ἐπὶ τέλους ἡ ἀρχὴ ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, ἀντὶ νὰ διώκωσιν, ἀπ' ἐναντίας ἔχουσι συμφέρον νὰ ὑποστηρίξωσιν τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τύπου καθ' ὅλην τὴν δυνατὴν καὶ λογικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν, διότι αἱ Κυβερνήσεις ἐκεῖναι στηριζόμεναι ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ θελήσεως, ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἐλευθερίας συζητήσεως ὅπως κάλλιον ἐξακριβῶσι τὰς ἀληθεῖς σκέψεις καὶ τὰ ἀληθῆ τοῦ λαοῦ διανοήματα καὶ συμφῶνως πρὸς αὐτὰ ρυθμίζωσι τὴν περρωτισμένην αὐτῶν πολιτικὴν πορείαν.

Ἄλλὰ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ γῶρα ὁ τύπος σπουδαιοτάτην δυναται νὰ παράσχη τῇ τε Διοικήτῃ καὶ τῷ Κρητικῷ λαῷ ἐκδούλευσιν. Ὁ τύπος εἶνε μηχανὴ διαχέουσα φῶς καὶ ἐμπνέουσα εὐλικρινείαν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφρασθῇ εὐ μόνον εὐκόλως παρεξηγεῖται ἀλλὰ καὶ εὐκόλως ἐξοργίζεται. Ὁ τύπος ὡς μέσον ἐκφράσεως τῶν σκέψεων καὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς κοινωνίας δυναται λοιπὸν νὰ χρησιμεύῃ ἐν πάσῃ γῶρα ὡς ὄργανον ἀμοιβαίας συνεννοήσεως καὶ ὡς μέσον ἀκριβεστέρως ἐπιγνώσεως τῶν καθήκον των τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι πρὸς ἀλληλα τὰ διάφορα τμήματα τῆς κοινωνίας καὶ οἱ διάφοροι παράγοντες πολιτικοῦ τινος ὀργανισμοῦ.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς γενικῆς ταύτης χρησιμότητος τὴν ὁποίαν ὁ τύπος εἶνε εἰς θέσιν νὰ προσφέρῃ, ἐν Κρήτῃ ὑπάρχει ἀρκετὴ ὕλη τὴν ὁποίαν ὁ τύπος δυναται νὰ ἀναπλάσῃ καὶ μορφώσῃ δεόντως.

Ἐφημερίδα ἡμετέρα